

Ивайло ПЕТРОВ

Безспорен е фактът, че настоящето време е белязано със знака на динамични промени, от които християните не остават незасегнати. И те като всички хора имат своите преживявания, като тревога, скръб, страх, депресия, а понякога и по-тежки психични разстройства. Това неминуемо повдига проблема защо вярата в Бога не ги предпазва и как посредством нея може да бъде възстановено равновесието в емоционалния свят на Божието дете? В настоящата статия ще се опитам да дам отговор на тези въпроси.

През миналия век психоаналитикът Е. Ериксън става популярен с разглеждането си на понятието "идентичност" в психологията. Той обяснява, че в процеса на своето развитие човекът се сблъсква с различни предизвикателства, при което търси себе си, и се стреми да остане един същ по отношение на своето самоопределение през целия си живот. Ако успее да премине

успешно през трудностите,

затвърждава своята идентичност, ако ли не, става "криза на идентичността". Всяка следваща трудност е като поправителен изпит, в който човек трябва да възстанови равновесието. Какво се получава тогава? Трудно се вземат самостоятелни решения, неуверено се правят каквито и да е избори, чувството, че си малоченен, е съпътстващо, ролята, която си изпълнявал в колектива, групата, църквата, семейството или обществото, се размива. Всичко довежда до усещането, че ти се "клатят краката", не си на мястото си, не си този, който си бил, изживяваме се като жертва и тогава идва разочарованието, съмнението, страхът и депресията. Започва омагьосаният кръг, в който искаш да установиш контрол на живота си, себе си или позицията, която си заемал, като провалът е твой спътник и пораженческото мислене и черногледството не се отделят от теб. Какво да направим? Ериксън прави следното заключение: "Силата на идентичността има за източник "идеологически" източници (икономически, религиозни или политически; регионални или национални). Това означава, че в основата на справянето със загубата на своето самоопределение ние можем да се обърнем към религията си и да се научим да възприемеме себе си и света правилно, и да се превърнем от пасивна пораженческа фигура в действащ човек, който твори живота си, активно усъвършенства своя бит, работно място, справя се по-добре с църковните или семейните си задължения - и показва гордо своето лице.

Съвременните терапевти

се опитват да решат проблема на ниво разум и съзнание, чувства, поведение, което наистина дава добри резултати. Човек с проблема си от състояние А трябва да премине - забележете - директно в състояние С. При християните картината е малко по-различна и по-ефективно изпълняваща се. От точка А човек отнася

ХРИСТИЯНСКАТА ПСИХОЛОГИЯ В ДЕЙСТВИЕ

проблема към точка В (Бог) и получава резултат С. Защото вярващите имат статут на такива, които са поставени "в Христос". И това е ключовото понятие за разбирането на нашата идентичност, защото само в Него ние можем да разпознаем себе си и да открием кои сме. Само чрез Него разбираме къде сме поставени. Да си "в Христос" не е абстрактно поня-

Основиение	Аз съм син на Бога; Бог е духовният ми Баща	Гал. 3:26	"Защото всички сте Божи деца чрез вяра в Исуса Христа"
Нова самоличност	Аз съм ново създание	2Кор. 5:17	"Затуй, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето, (всичко) стана ново."
Гражданство	Аз съм гражданин на небото, седящ в небесните места	Еф. 2:6	"като ни съвзъкряси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса"
Националност	Аз съм член на избран народ	1Петр.2:9,10	"избран народ, царско свещенство, свята нация, народ, който Бог придоби"
Пълноценен човек	Аз имам пълнота в Христос	Кол. 2:10	"и вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт"
Идентификация	Посредством отъждествяването ми с Христовата смърт и възкресение.		
Влияние	Аз съм светлина	Мт. 5:14	"Вие сте светлината на света"

„Шифърът на Леонардо“ - брилянтно изплетена измама

Продължава от стр. 2
Нищо чудно, че слушателите Му вдигнаха камъни и пожелаха според старозаветната заповед да Го екзекутират.
Малко по-късно Исус отново потвърди Своята божественост и за пореден път слушателите Му се върнаха да Го екзекутират заради богохулство. "Аз и Отец едно сме." "Юдеите пак взеха камъни, за да Го убият. Исус им отговори: "Много добри дела ви показвах от Отца, за кое от тия дела искате да Ме убие с камъни?" Юдеите Му отговориха: "Не за добро дело искаме да Те убием, а за богохулство, и защото Ти, бидейки човек, правиш Себе Си Бог." (Йоан 10:30-33)
Не може да бъде казано по-ясно. Високо образованите слушатели на Исус - книжници, фарисеи и садудеи, схванаха съвършено добре претенцията Му за божественост. Пред тях стояха два възможни пътя - да се смирят и поклонят, както сториха това по-рано мъдреците от Изток и уче-

ниците Му, или да Го осъдят за богохулство. За съжаление те избраха втория път.
Историците, които са изследвали множество езически митове, близки до християнската теология, са открили, че в много от случаите същите тези митове са се зародили след раждането на християнството (по този начин най-вероятно са адаптирани заемки от християнската теология). В други от случаите приписваните прилики са силно преувеличени.
Учени, които подробно са се занимавали с митраиска литература, категорично отхвърлят твърденията на Браун в книгата за това, че християнството е черпило от синкретичния мистицизъм на митраизма при обожествяването на Христос. Те доказват, че в тази елинистична религия Митра никога не е бил наричан "Божий Син и Светлина за света". За Митра също така никога не се твърдяло, че ще бъде "погребан в каменна гробница и след това ще

възкръсне на третия ден", както твърди Браун. Тези сравнения, правени от него в романа, са просто историческа фалшификация и затова изключително лесно могат да се дискредитират.
Оженил ли се е Исус за Мария Магдалина и назначавал ли я е за глава на християнската църква?
Не съществува нито едно-единствено доказателство за което и да е от тези твърдения. С художествен размах Браун дори вмъква свои думи в основния си "източник" - апокрифното евангелие на Филип (за което Дан Браун погрешно твърди, че е писано на арамейски; всъщност то е написано на гръцки), в опита си да докаже теза (това, че Исус е целунал Мария), която дори не се намира в оригиналния текст.
Най-ранните, най-широко разпространени и най-достоверни от историческа гледна точка документи - четирите новозаветни евангелия - споменават Ма-

рие, а действително състояние, т. е. ние действително сме в Него. Аз и Ти сме там сега. Защо? Защото когато се кръстихме, "... кръстихме се да участвуваме в Исуса Христа, кръстихме се да участвуваме в смъртта Му" (Рим. 6:3). Ние се съединихме с Христос посредством кръщението в Неговата смърт и възкресение. Фактът на умираването става посредством акта на вяра. Чрез вяра се отъждествяваме с Христос, включваме се в Неговата смърт и възкресение и по този начин сме в Него. Последниците от това ни придават някои важни прерогативи: привилегии, положение, свобода, смисъл, съществуване. Библейските основания за тях проследете в таблицата. Всички тези елементи са необходима част от това, да имаме идентичност. Повечето емоционални проблеми се основават на определени погрешни вярвания и убеждения, които не кореспондират с действителността. Християнската концепция за положението ни "в Христос" предлага най-добрата превенция и лечение на всички душевни неразположения. Казвам това от позицията на психолог. Защото съм видял как хора чрез

прилагане на принципите на Евангелието (посредством психологическа професионална намеса) се възстановяват по-успешно, за разлика от резултатите при други терапии. Проблемът понякога е там, че се отрича истинското ни състояние, ние говорим за радост в Господа, но жалеем като без Него, говорим за Божия мир, а живеем като че това е мит, говорим за сила от Духа, а се страхуваме, като че Бог е мъртъв. Истинското ти положение

"В Христос"

ти дава и поведение. Ако религията ти е основана на поведение (правила, норми, закони в частност, облекло, прически, музика и грим), ти си прехвърнал "пъпната си връв" и рано или късно ще преживееш падение. Постави себе си в Христос и тогава ще бъдеш дърво, посадено до изворна река, и ще даваш добри плодове. Само приемайки какво Той казва за нас чрез вяра ще можем да се избавим от всички онези негативни чувства и вини, които Сатана се опитва да ни внуши чрез хора и демони. Има успешен път и той минава през Него.

Ивайло Петров има бакалавърска степен по социални дейности и

психология и магистърска по социална психология. В момента работи като психолог в център за социална реабилитация и интеграция на деца и младежи в рискови групи. В църквата завежда отдел съботно училище. Член е на ЦАСД от 1995 г. На 32 г. е, не е семеен. Като психолог работи от две години.

жертва е заплатила нашия дълг към вселената и Който застава вместо нас пред Божиите очи. Да развенчаем статуя на Исус означава не само да развенчаем нашата вяра, но и да се лишим от силата, която се крие в единствения ни начин да се доближим до Бога.
За нас като християни "Шифърът на Леонардо", със своята чудата смесица от мистично-гностични идеи - до болка обаче познати на ранното християнство - е като излъскана, но стара кола, чийто километраж е бил превъртан с 2000 години от времената на апостолите Павел и Йоан, а документите й са били многократно фалшифицирани. Изводът е само един - купувачът трябва да внимава.
Източници за по-нататъшно изследване:
• Not In Davincible от Джеймс Холдинг, Tekton Apologetics, www.tektonics.org.
• Was Jesus Married to Mary Magdalene? от д-р Даръл Бок, abcnews.com/sections/World/Primetime
• Deciphering 'The Da Vinci Code' от д-р Албърт Мюлер, www.crosswalk.com.
• The Da Vinci Code: Is Christianity a Big Lie? от д-р Майк Ладра, www.fpcsalinas.org